

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 223/05-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. októbra 2005 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Juraja Babjaka a Eduarda Báránya prerokoval sťažnosť J. C., N., zastúpeného advokátom JUDr. M. S., Č., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní sp. zn. NM-6 C 16/02, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. C. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. NM-6 C 16/02 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Trenčín **p r i k a z u j e** v konaní sp. zn. NM-6 C 16/02 konať bez zbytočných prietáhov.

3. J. C. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Trenčín p o v i n n ý mu zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Trenčín j e p o v i n n ý nahradiť J. C. trovy právneho zastúpenia v sume 6 252,50 Sk (slovom šesťtisícdeväťdesiatdva slovenských korún a päťdesiat halierov) na účet právneho zástupcu JUDr. M. S. do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Sťažnosti J. C. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) bola 16. júna 2005 doručená sťažnosť J. C., N. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. S., Č., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Okresným súdom Trenčín (ďalej aj „okresný súd“) v konaní sp. zn. NM-6 C 16/02.

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 223/05-11 z 23. augusta 2005 prijal sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie.

Predseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu, ktorá mu bola doručená 29. septembra 2005, vyjadril, že okresný súd netrvá na verejnom pojednávaní pred ústavným súdom. Právny zástupca sťažovateľa vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 3. októbra 2005 oznámil, že netrvá na verejnom pojednávaní pred ústavným súdom.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd využil možnosť postupu podľa ustanovenia § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného

súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a upustil od ústneho pojednávania, pretože vzhľadom na charakter posudzovanej veci, v ktorej je rozhodujúci prehľad spisu, nemožno od ústneho pojednávania očakávať ďalšie objasnenie veci.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že sa návrhom zo 7. decembra 2001 doručeným Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom (v súčasnosti Okresný súd Trenčín) domáhal, aby bol odporca zaviazaný uhradiť mu finančnú sumu 100 000 Sk s príslušenstvom.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vykonal v danej veci úkony 11. júna 2003, pojednávania 6. októbra 2003 a 19. januára 2004, následne bol uskutočnený výsluch svedka pred dožiadaným Okresným súdom Čadca 6. februára 2004 a pojednávanie 7. apríla 2004.

Sťažovateľ žiadal o odstránenie prietáhov v priebehu konania urgenciami z 5. mája 2003 a 27. mája 2005, ako aj žiadosťou zo 14. apríla 2005. Výkon súdnictva z Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom prešiel od 1. januára 2005 podľa ustanovenia § 15 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov na Okresný súd Trenčín.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľ vo svojom návrhu výroku rozhodnutia (petite) žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní sp. zn. NM-6 C 16/02 a prikázal okresnému súdu konať v uvedenej veci bez zbytočných prietáhov. Zároveň sťažovateľ požaduje priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 50 000 Sk a náhrady trov právneho zastúpenia.

Ústavný súd výzvou z 27. septembra 2005 požiadal predsedu okresného súdu, aby sa v zmysle ustanovenia § 29 ods. 6 zákona o ústavnom súde vyjadril k sťažnosti sťažovateľa. Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení z 3. októbra 2005 uviedol prehľad úkonov

vykonaných v predmetnej veci a vyjadril sa, že „Po oboznámení sa s obsahom predmetného súdneho spisu som toho názoru, že v danej veci spôsobil prietahy konania aj sťažovateľ. Sťažovateľ ako navrhovateľ, hoci bol aj kvalifikovane od začiatku konania vo veci zastúpený advokátom, nesplnil svoju zákonnú povinnosť a nezaplatil s podaním návrhu súdny poplatok z návrhu na začatie konania. Vzhľadom na to, že predmetom konania bolo zaplataenie peňažnej sumy, výpočet súdneho poplatku z návrhu nebol zložitý. Sťažovateľ si tiež nesplnil svoju zákonnú povinnosť predložiť súdu návrh na začatie konania spolu s prílohami v dostatočnom počte vyhotovení tak, aby každý z účastníkov konania mohol obdržať jedno vyhotovenie návrhu a príloh. Tieto pochybenia navrhovateľa musel súd svojím postupom odstraňovať ešte predtým, ako začal konať vo veci samej. (...)

Na základe opisu skutkového stavu veci som toho názoru, že vo veci možno konštatovať prietahy spôsobené tunajším súdom za obdobie od 4. januára 2002 do 30. januára 2003 a za obdobie od 24. mája 2004 do 7. júna 2005. (...) Podľa môjho názoru možno považovať prietahy v konaní vo vyššie uvedených obdobiach za zbytočné“.

Predseda okresného súdu ďalej vo svojom stanovisku žiada, aby ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľa prihliadol na skutočnosť, že vo veci samej už bolo rozhodnuté, aj keď rozsudok zatiaľ nenadobudol právoplatnosť.

II.

Ústavný súd na základe sťažnosti sťažovateľa, stanoviska predsedu okresného súdu a najmä podrobného preštudovania spisu okresného súdu sp. zn. NM-6 C 16/02 zistil nasledovný priebeh a stav konania:

Sťažovateľ doručil Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom 10. decembra 2001 návrh na začatie konania o zaplataenie finančnej sumy 100 000 Sk s príslušenstvom proti odporcom v 1. a 2. rade s príslušnými prílohami.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vydal 4. januára 2002 pokyn na prevedenie posudzovanej veci do registra C okresného súdu. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vydal 30. januára 2003 pokyn na doručenie výzvy sťažovateľovi, aby v určenej lehote uhradil súdny poplatok za podaný návrh. Úhrada súdneho poplatku sťažovateľom bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená 3. apríla 2003.

Právny zástupca sťažovateľa doručil Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom 7. mája 2003 urgenciu, aby súd začal vykonávať úkony v danej veci, pretože návrh na začatie konania mu bol zaslaný v decembri 2001.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vydal 5. júna 2003 pokyn na doručenie výzvy sťažovateľovi, aby v určenej lehote doručil súdu ďalšie rovnopisy návrhu na začatie konania. Právny zástupca sťažovateľa doručil súdu požadované písomnosti 23. júna 2003.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom nariadil 8. júla 2003 termín pojednávania na 6. október 2003. Odporca v 1. rade doručil súdu 24. septembra 2003 vyjadrenie týkajúce sa predmetu posudzovaného konania.

Na pojednávaní 6. októbra 2003 boli vypočutí účastníci konania a pojednávanie bolo uznesením odročené na 19. január 2004, pričom Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vydal v uvedený deň pokyn na doručenie výzvy Okresnému úradu v N., aby zaslal súdu výpis zo živnostenského registra odporcu v 1. rade. Okresný úrad v N. doručil súdu 17. decembra 2003 oznámenie o postúpení žiadosti miestne príslušnému Okresnému úradu v S. z dôvodu zmeny adresy bydliska odporcu v 1. rade.

Okresný úrad v S. doručil súdu 5. januára 2004 požadované písomnosti. Na pojednávaní 19. januára 2004 vypovedala predvolaná svedkyňa a pojednávanie bolo uznesením odročené na neurčito s tým, že Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v dožiadaní z 19. januára 2004 požiadal Okresný súd Čadca o výsluch svedka. Vybavené dožiadanie s výsluchom svedka uskutočneným 6. februára 2004 pred dožiadaným Okresným súdom Čadca bolo súdu doručené 11. februára 2004.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vydal 24. mája 2004 pokyn na doručenie výzvy odporcovi v 1. rade, aby v určenej lehote oznámil adresu navrhovaného svedka v predmetnom konaní. Podľa úradného záznamu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 16. apríla 2004 odporca v 1. rade oznámil súdu spisovú značku, pod ktorou bolo vedené konanie o rozvod manželstva medzi ním a odporkyňou v 2. rade.

Právny zástupca sťažovateľa doručil súdu 31. mája 2005 urgenciu týkajúcu sa nariadenia pojednávania v danej veci z dôvodu vyše ročnej nečinnosti súdu. Okresný súd Trenčín – pracovisko Nové Mesto nad Váhom stanovil 7. júna 2005 termín pojednávania na 27. júl 2005. Na pojednávaní 27. júla 2005 okresný súd ukončil dokazovanie a rozsudkom č. k. NM-6 C 16/02-45 zaviazal odporkyňu v 2. rade uhradiť určenú finančnú sumu s príslušenstvom a trovy konania.

Okresný súd vydal 25. augusta 2005 pokyn na doručenie predmetného rozsudku účastníkom konania. Uvedeným záznamom (č. l. 49) posudzovaný spis končí.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu, pričom nestačí, že štátny orgán vo veci koná (napr. rozhodnutia II. ÚS 157/02, I. ÚS 76/03).

Až právoplatným rozhodnutím, bez ohľadu na to, či vyznie v prospech alebo neprospech účastníka, sa vytvára právna istota. Preto na naplnenie ústavného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby všeobecný súd iba o veci konal a nerozhodol ju s účinkami právoplatnosti a prípadne vykonateľnosti svojho meritórneho rozhodnutia.

Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa naplní, ako to konštantne ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvádza, až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 10/98, I. ÚS 89/99, III. ÚS 127/03 a ďalšie).

Sťažovateľ sa urgenciami doručenými okresnému súdu 7. mája 2003 a 31. mája 2005 domáhal nariadenia pojednávania z dôvodu nečinnosti súdu, čím dal najavo svoju nespokojnosť s dĺžkou konania.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 813/00, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníkov súdneho konania a postup samotného súdu.

Pokiaľ ide o kritérium „právna a faktická zložitosť veci“, ústavný súd konštatuje, že predmetom sporu je žaloba o uhradenie finančnej sumy vyplývajúca z dohody o dodávke materiálu, ide teda o vec, ktorá patrí po skutkovej a právnej stránke do štandardnej rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva s rozsiahlou judikatúrou v tejto oblasti. Predseda okresného súdu navyše vo svojom stanovisku doručenom ústavnému súdu 7. októbra 2005 uviedol, že „... *vec nie je právne zložitá ... rovnako tak skutková zložitosť veci nie je podľa môjho názoru vysoká*“.

Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva na

prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd nezistil z posudzovaného spisu a vyjadrení účastníkov konania žiadnu okolnosť, ktorou by sťažovateľ prispel k priet'ahom v konaní.

Tretím hodnotiacim kritériom, ktorým ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, bol postup samotného okresného súdu. Pri skúmaní skutočnosti, či v dôsledku postupu okresného súdu došlo k porušeniu vyššie uvedeného práva, ústavný súd zistil, že tomu tak je, a to bez existencie zákonnej prekážky (napr. rozhodnutie II. ÚS 3/00).

Ústavný súd z prehľadu úkonov vykonaných okresným súdom v tejto veci zistil, že okresný súd nevykonal žiadny úkon v posudzovanej veci od 4. januára 2002 do 30. januára 2003 (12,5 mesiacov) a od 24. mája 2004 do 7. júna 2005 (12,5 mesiacov).

Ústavný súd z predmetného spisu zistil, že napriek skutočnosti, že od 1. januára 2005 súdna agenda Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom bola prevzatá Okresným súdom Trenčín, posudzovanú vec prejednávala od jej nápadu tá istá zákonná sudkyňa, teda zbytočné priet'ahy v danom konaní nevznikli v dôsledku zániku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a presunu tejto súdnej agendy na Okresný súd Trenčín.

Predseda okresného súdu v stanovisku z 3. októbra 2005 uviedol prehľad úkonov vykonaných v predmetnej veci a vyjadril sa, že sťažovateľ prispel k zbytočným priet'ahom v konaní tým, že neuhradil súdny poplatok za podanie návrhu napriek tomu, že jeho výpočet nebol zložitý, ako aj nepredložením dostatočného počtu rovnopisov návrhu na začatie konania. Ústavný súd k uvedenej argumentácii predsedu okresného súdu uvádza, že zákonná sudkyňa vydala 30. januára 2003 (t. j. 13,5 mesiacov od doručenia návrhu) pokyn na doručenie výzvy sťažovateľovi, aby uhradil súdny poplatok. Pokyn okresného súdu sťažovateľovi na predloženie dostatočného počtu rovnopisov návrhu na začatie konania bol vydaný 5. júna 2003 (t. j. 17,5 mesiacov od doručenia návrhu na začatie konania súdu). Uvedený postup okresného súdu nie je možné pričítať na ťarchu sťažovateľa, pretože sťažovateľ vždy reagoval na prípisy okresného súdu v určenej lehote.

Predseda okresného súdu vo svojom stanovisku následne uviedol časové úseky, v ktorých bol okresný súd nečinný, pričom sa zároveň vyjadril, že „... *vzhľadom na výslovnú žiadosť Ústavného súdu Slovenskej republiky uvádzanú v iných konaniach neuvádzam skutočnosti týkajúce sa zaťaženia tunajšieho súdu a jeho jednotlivých sudcov*“. Podľa právneho názoru ústavného súdu vyjadreného v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 14/00 „Otázky množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie toho, či došlo k zbytočným prieťahom v konaní“.

Ústavný súd s prihliadnutím aj na ustanovenie § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku postup okresného súdu v predmetnej veci vyhodnotil ako konanie, v ktorom došlo k zbytočným prieťahom zo strany okresného súdu v celkovej dĺžke 25 mesiacov (t. j. obdobia od 4. januára 2002 do 30. januára 2003 a od 24. mája 2004 do 7. júna 2005).

Základné právo zaručené podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa realizuje takým konaním všeobecných súdov, ktoré plynule smeruje k odstráneniu právnej neistoty osoby, ktorá sa obrátila na súd v konkrétnej veci (napr. rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 40/97).

Na základe týchto dôvodov ústavný súd dospel k názoru, že bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, tak ako mu ho zaručuje čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv a slobôd vzniklo nečinnosťou, môže ústavný súd prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Z uvedeného dôvodu ústavný súd prikázal vo výroku tohto rozhodnutia okresnému súdu konať v danej veci bez zbytočných prieťahov.

IV.

Pretože ústavný súd rozhodol o porušení práva sťažovateľa, zaoberal sa aj jeho žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“.

Sťažovateľ v petite svojej sťažnosti žiadal priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 50 000 Sk. Ústavný súd s prihliadnutím na dĺžku zbytočných priet'ahov v činnosti okresného súdu v posudzovanom konaní a okolnosť, že sťažovateľ svojím správaním neprispel k predĺženiu konania, priznal sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie v sume 20 000 Sk.

Pri stanovení výšky primeraného finančného zadost'učinenia vychádzal ústavný súd zo záujmu ochrany ústavnosti a zo zásad spravodlivosti, o ktoré sa opiera Európsky súd pre ľudské práva, keď priznáva spravodlivé zadost'učinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu, preto ústavný súd žiadosti sťažovateľa o primerané finančné zadost'učinenie vo zvyšnej časti nevyhovel a priznanú sumu považoval za primeranú, a to so zreteľom na dĺžku zbytočných priet'ahov v posudzovanom konaní a konkrétne okolnosti posudzovanej veci.

V súlade s ustanovením § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom uhrádza účastník zo svojho. Na základe ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorý v odôvodnených prípadoch umožňuje ústavnému súdu podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy, ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia, pretože ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa bolo porušené, a teda mal vo veci úspech.

Pri výške náhrady trov právneho zastúpenia ústavný súd vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“), ktoré upravuje výšku odmeny za zastupovanie pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je oceníteľný peniazmi, odmena za jeden úkon je jedna šestina výpočtového základu. Predmetom konania pred ústavným súdom je ochrana základných práv a slobôd, ktorá nie je oceníteľná peniazmi.

Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka.

Vzhľadom na skutočnosť, že dva úkony právnej služby boli zrealizované v roku 2005, ústavný súd vychádzal pri týchto úkonoch z oznámenia Štatistického úradu Slovenskej republiky, podľa ktorého za prvý polrok 2004 bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky 15 008 Sk, preto ústavný súd priznal náhradu trov za dva úkony právnej pomoci, každý v hodnote 2 501 Sk. Ústavný súd rozhodol aj o priznaní náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., t. j. dvakrát 150 Sk.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa tarifná odmena určená podľa § 9 až 14 o daň z pridanej hodnoty. Právny zástupca sťažovateľa pripojil k vyjadreniu z 29. septembra 2005 ako prílohu aj fotokópiu osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty.

Podľa takto určených kritérií je správny výpočet trov v sume 6 252,50 Sk, ktorú ústavný súd zaviazal uhradiť právnemu zástupcovi sťažovateľa okresný súd (ustanovenie § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s ustanovením § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

V zmysle čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2005